

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conplectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0152

LOG Titel: Caput Vigesium Quintum. Phallus daemonum. Buto seytan. - Vyf en Twintigste Hoofdstuk. De Duivels Campernoelje

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Verus *Crepitus lupi* seu *Bovistum* reperitur in circumjacentibus insulis, uti & in *Xulasenibus*, & magna Cerama, tam in quam inter ramos arborum, sed non iis fixus, nisi solo nudorum montium, vel quod brevi concretum est gramine. Sunt autem tubera irregularia, quædam pugni, quædam capitis infantis magnitudinem habentia, alia instar lobi hepatis, externe & interne fusca, seu hepatici coloris, sicca penitus, mollia, & spongiosa.

Sulanenses id vocant *Fatta goma*, h. e. pruinae globos, quum putant ortum ducere ex densa pruina, quæ montibus incumbit.

Si comprimantur, subtilis fumus seu pulvis ex iis avolat, sed inodorus. Raro reperiuntur, & Sulanenses magni ea faciunt, sed maxime ex superstitione. Aceto contrita tumentibus inliniuntur partibus & oedematosis, quum fortiter exsiccant. Si pluvia in iis decidat, vaporem etiam exhibent.

Sed juxta patriæ nostræ experientiam iste fumus, vel pulvis ne tangat oculos, quum eos vellicet & dolore afficiat.

CAPUT VIGEGESIMUM QUINTUM.

Phallus daemonum. Buto seytan.

Restat adhuc Fungus horridus, perfecte formam membri virilis habens, sex septemve transversales digitos altus, & pollicem crassus, albus, rugosus, foraminibus refertus, levis ac fungosus, ejus capitulum paulo crassius est, & cancellatum, acsi reticulo obductum esset, sed cancelli obliqui & intricati sunt, mucro frigidus obductus, ac superne foraminulo penetrante ornatum, gilvi coloris.

Membrum hoc vaginæ seu bursæ inponitur, quæ scrotum refert, coloris itidem fordide cinerei, paucis vero fibrillis terræ figitur, sed quidam hac destituntur bursa, quin interierit. Circa capituli marginem pellicula hæret flaccida instar reticuli, quæ matutino tempore dependet ad dimidiam membri partem, sed si sol sese elevet, vel si totum abrumpatur membrum, pellicula ista sese mox ac subito contrahit fursum, dimidiam capituli obtegens partem, ac dein iterum decidit, & flaccescit.

Membrum hoc compositum est ex cortice molli & fragili, culmi circiter crasso, reliquum concavum est, & excurrit in istud foraminulum. Totâ hæc planta tetrum ac foetentem fundit odorem, caput gravantem, sed qui maxime percipitur, quum tractatur. Pluviosis provenit mensibus tam in silvis quam in hortis circa claustra & septa, ubi solum est humidum, umbrosum, & arenosum, cito oriens ac cito periens.

Nomen. Latine *Phallus daemonum*; Malaice *Buto seytan*, quum incolæ credunt oriri eo loci, quo diaboli urinam emisissent.

Ufus. Hæc foetens licet planta magnum tamen habet usum in calidis & duris Aposthematibus vel Anthracibus, quum recusant aperiri, primo ipsis inponendum est rete, quod circa Phallum hæret, quod non modo refrigerat & emollit, sed etiam ulcera facile aperit, dein inferior hujus Phalli pars sumenda est cum flore Bonga radjæ mera, & Poeti, quæ omnia simul conterantur, & ipsis inponantur, unde pus extrahitur, & curatio promovetur.

Carolus Clusius in tractatu de Fungis, qui libris rariorum plantarum subnectitur, in vigesima tertia classe Fungum describit vigesimum quintum, cum nostro penitus convenientem Phallo Indico, dicitque a sese observatum fuisse in Hungaria, similem quoque olim observavit *Adrianus Junius* in fabuletis Hollandiæ, qui in Belgicis libris Ayers-eijeren, h. e. Dæmonum ova vocantur, quum hic *Phallus* marcescit, in tenuem fere avolat pulverem, qui decidit & dispergitur, si tangatur.

N. B. Hic *Phallus* jam supra Tab. 56. fig. 7. delineatus est, quem puto eundem esse, qui delineatur in *Hadriani Junii* tractaturarissimo, & *Phallus* ex *Fungorum* genere dicitur, uti supra id innuimus.

De recte *Crepitus lupi* of *Bovis*, vindt men in de omleggende Eilanden, als ook in de *Xulase* Eilanden, en op groot Ceram, zoo wel op en tusschen de takken der bomen, dog niet daar aan vast, als op de grond van kale bergen, of met een kort gras bewassen, het zyn ongeschikte klompen, zommige als een vuist, zommige als een kinder-hoofd, andere als een lap van een lever, buiten en binnen bruin, of leververwig, gants droog, week, en spongieus.

De *Sulaneezen* noemen het *Fatta goma*, dat is, *Mistbaccen*, dewyl ze meenen, dat ze gegenereerd werden van de dikke misten, die op de Bergen liggen.

Als men daar op drukt, zoo komt een subtiële rook of stof daar uit, dog zonder reuk. Men vindt ze zelden, en eenige *Sulaneezen* maken 'er veel werk van, dog meest uit superstitie, met azyn gewreeven werden ze op gezwole leden gesmeerd, en op die zugtig zyn, dewyl ze sterk droogen, als 'er den regen op valt, zoo rooken ze ook.

Dog volgens onze *Vaderlandse* experientie, moet men dien rook of stof niet in de oogen laten komen, daar in byt, en pynlyk valt.

VYF EN TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

De Duivels Campernoelje.

Daar resteert nog een afgruslyke Fungus, anders niet dan de gedaante van een manlyk lid verbeeldende, ses en zeven dwersvingeren hoog, en een duim dik, wit, rimpelig, vol gaten, ydel, en ligt, het hoofden is wat dikker, vol ruitjes, als of het met een netje omgeven was, dog de ruitjes staan schieff en ververt, met een kouden slym behangen, en boven op met een doorgaand gaatje, muys-graauw.

De sचाft staat in een beurze, die een klotzak verbeelt, mede vuil-graauw van couleur, en met geringe worteltjes aan de aarde vast, dog zommige hebben deze beurzen niet, of die is alrede vergaan. Rondom den rant van 't hoofden hangt een slap velken als een netje, 't welk in den morgenstont afhangt tot de helft van de sचाft, maar als de zonne wat hooger komt, of als men het gebee gewas afbreekt, zoo trekt het zig schieflyk opwaarts, bedekkende de helft van 't hoofden, en daar na valt het wederom af, en verslent.

De sचाft is gemaakt van een weeke en brosse sचाrffe, omtrent een stroobalm dik, de rest is bol, en heeft zyn uitgang door 't voornoemde gaatje. Het gebee gewas heeft een vullen stinkenden reuk, die het hoofd bezwaart, dog meest gevoelt werd, als men 't handelt. Het komt voort in de regenmaanden, zoo in 't wild als in de tuinen, omtrent de Paggers en de beggens, daar het vogtig, sचाdruwtig, en zandig is, schieflyk voortkomende, en schieflyk vergaande.

Naam. In 't Latyn *Phallus daemonum*; in 't Malaits *Buto seytan*; om dat de Inlanders gelooven, dat het voortkome, daar de duivels gepist hebben.

Gebruik. Dit stinkende gewas heeft evenwel nog grooten gebruik, by hete en harde Apstematien of bloedzweeren, die niet willen opbreken, men moet eerst daar op ieggen 't netje, dat om de Phallus hangt, 't welk niet alleen verkoelt en verzagt, maar ook de zweeren gemakelyk opbreekt, daar na moet men de onderste beurze van dezen Phallus nemen, met de bloeme van Bonga radja mera en poeti, t'zamen wryven, en daar opleggen, dit zal den etter uittrekken, en tot geneezinge sचाikken.

Carolus Clusius in zyn Tractaatje de Fungis, by de libros Rarior. plantarum gevoegt, beschryft in de drieëntwintigste Classe, de vyftiende Fungus, ten eenemale met dezen Oostindischen Phallus overeen komende, en zegt van hem gezien te zyn in Hongaryen, diergelyken heeft ook eertyts *Adrianus Junius* aangemerkt de Zant-duinen van Holland, dewelke in de Duitse Kruid-boeken Aiers-eijeren, dat is Dæmonum ova genoemd werden, als deze Phallus verdroogt, zoo werd by sचाier enkel stof, 't welk van malkander valt, als men 't aanraakt.

N. B. Deze Phallus of Paddesloel is al boven Tab. 56. fig. 7. afgebeeld, welke ik meen dezelve te zyn. welke afgebeeld wert in het zeer rare tractaat van *Hadrianus Junius*, en genaamt wert *Phallus*, uit het geslacht der Campernoeljes, zoo als wy zulk boven vermeld hebben.